

Sant å si...

Bidra med din kommentar - gå inn på tabloggen.origo.no

..så lurte jeg på om jeg skulle bli sint. Eller fornærmet. Gjerne begge deler. I en av de reklamene som ustoppelig dukker opp så kom det en som hadde en spesielt *personlig* profil. Det virket som den, bevisst, uten betenkning var sendt akkurat til meg med en mening. Dette var nærmest en personlig tjeneste som avsenderen gjorde meg, fikk jeg inntrykk av. Det var da også grunnen til at jeg stusset. Hvorfor akkurat meg? Nå kan det hende at også du, og jeg skal på ingen måte prøve å lure meg bort fra de faktiske forhold, men jeg ser ikke bort fra at også nettopp du har fått et tilbud om **Dermasee rynkefjerner**. Men det kan altså være at du ikke har det. At det *bare* er meg som har fått muligheten

til å forbedre mitt utseende gjennom det som så forlokkende heter: «Nye oppdagelser innen bioteknologi gir store fremskritt i kampen mot rynker og aldrende hud. Dermasee er en unik kombinasjon av antirynketablett og antirynkekrem som nå endelig er tilgjengelig på markedet.» Endelig. Endelig. Om når absolutt sannheten skal fram – og det bør den jo i en petitartikkel kalt «Sant å si» – så har jeg ikke vært så opptatt av rynkekrem. Ikke av rynker heller. Det går ofte både timer og dager mellom hver gang jeg tyr til botox'en. Så jeg vet ikke riktig om jeg skal føle meg beæret over at reklamebransjen begynte å tenke på rynkene mine før jeg selv gjorde det. Eller fornærmet for at huden min, i følge

Dermasee-folkene ikke holder en noenlunde standard. Men det finnes råd mot rynker som slett ikke må bestilles fra en rynkekremleverandør. Det er bare å spise og drikke så pass heftig at huden strammer seg helt naturlig. Om man i tillegg besørger et såpass høyt blodtrykk – og et snev av gulsott så skal brunfargen også kunne være ivaretatt. Dessuten kan ansiktets adelsmerker, i form av rynker, bevise noe om levd liv. Og erfaring. Har man gått på trynet mange ganger, så setter det spor. Flere steder enn i asfalten. Eller som en sa det: Rynker hos kvinner er uønsket. Hos menn er det *karaktertrekk*. Så hører det vel til historien at karakterboken min har noen nuggen minus...

OVE MELLINGEN

MENNESKETS BESTE VENNER

For snart tre år siden forandret livet seg hos oss. Verden utenfor sto stille en tid. Kalenderen ble ikke bladd om til nye dager, og ikke noe husarbeid ble gjort. Årsaken til det var Era. En nydelig liten frøken av slaget Gordon Setter. Åtte uker gammel var hun da vi hentet henne fra Østfold til Telemark. Tillitsfull og glad fra første stund, som om hun hadde kjent oss hele livet og en selvfølge at hun skulle være hos akkurat oss. Livet blant mor og 11 søsken var over, heretter var hun bare vår.

Vi hadde forberedt oss lenge på å få henne i hus. Matskåler, før, leiker og annet utstyr var kjøpt inn og gangen ble ommøblert for å få plass til hundeburet. For å få henne til å sove i buret, sov vi på madrass ved siden av i flere netter. Når hun våknet på natten, var det ut for å gjøre nødvendig ærend. Så inn for å sove igjen. I hvert fall for henne. Hun var som en bryter til å skru av og på. Jeg klarte aldri å sovne igjen med en gang. Jeg klarte det akkurat før Era våknet på nytt, og da var det ut igjen. Gjesp...

En natt ble jeg derimot vekt av min ektemann som kom løpende ned trappen. Stille seg foran meg og hundeburet og så aldeles vill ut. Jeg var sikker på at det hadde rabla fullstendig for han! Etter å ha bekreftet for seg selv at både kona og valpen lå i ro der de skulle og ikke gjorde noe galt, gikk turen ut på trappa. Da så han årsaken til det vanvittige levende som hadde skremt han opp: Grevlinger som parret seg. Fy søren for et leven det var! Men heldigvis var det verken kona eller valpen som var «angrepet». Han gikk derfor beroliget tilbake i sin egen seng.

I sommer blir Era tre år, og er ei vakker dame. Hun er vår selskapsdame like mye som vår turkamerat og treningskamerat. Jaktkamerat har hun også debutert som, selv om det ikke ble noe matauke. At jaktinstinktet er der, merket vi allerede den første høsten. Da tok hun stand bare dyret hadde vinger.

GOD KAMERAT: I sommer blir Era tre år, og er ei vakker dame. Hun er vår selskapsdame like mye som vår turkamerat og treningskamerat, skriver Tonje Løwer Gurholt.

FOTO: PRIVAT

jaktinstinktet er i hodet uansett hvor vi er. Nå tror jeg det bare jegeren med børsa det kommer an på, før første rype eller skogsfugl må lide en ublid skjebne.

Intelligent er hun også. Lese kan hun derimot ikke, så det er trygt å skrive ordene tur, mat, pappa, pus og godbit i TA uten at det blir reaksjon. Men slike ord kan ikke sies, dersom vi ikke mener noe med det. Det er heller ikke lurt å vise seg i

superundertøy eller svart Fjellreven-bukse, hvis vi ikke skal på tur med Era. For disse plaggene er hennes sikreste tegn på at det nærmer seg det hun liker aller mest: tur. I det siste så har hun vært med Borger på tur hver gang han har tatt frem kameraet sitt. Så nå kan hun ikke se det heller, uten å stille seg ved døra for å være med.

Uansett hvem vi er eller hvilket humør vi er, så gir hunden kjærlighet tilbake. Den er en trofast venn til å dele vanskelige stunder med, like mye som den er der til å dele gode stunder med. Den er menneskets beste venn, så sant den blir behandlet godt. Eller som Henrik Wergeland har uttrykt det:

*Jeg aldri mer vil hunden slå,
men vennlig klappe den,
dens hale til å logre få,
så vil den bli min venn.*

Søkelys

Hund

Den er en trofast venn til å dele vanskelige stunder med, like mye som den er der til å dele gode stunder med.

TONJE LØWER GURHOLT

Hallo TA

SMS: **TAhallo** til nr: **2005**

TELEFON: **35 58 55 00**

E-POST: **hallota@ta.no**

• Helikopterstøy

- Vi bor i Varpeveien i Skien, og er nabo til Geiteryggen. I en måneds tid nå har aktiviteten vært særdeles høy ved helikopterskolen. Helikopter har lettet og landet i ett sett. Støyproblemene er så store, at vi ikke kan nyte det flotte sommerværet i hagen vår, i så fall må vi bruke øreklokker. Det går rett og slett på nervene løs, forteller Nils Langerød til TA.

- Jeg ringte til helikopterskolen og forklarte problemet, men ble ikke beroliget. Jeg ble fortalt at det antakeligvis ville bli ennå større omfang på helikoptertrafikken. Torp helikopterskole fikk nemlig ikke lenger lette og lande fra sin egen flyplass, men skulle nå bruke Geiteryggen som treningsarena.

• Kjøpt og betalt båt

- Kan du som har kjøpt og betalt for min båt i Svanviksvingen for ca en måned siden være så vennlig å hente den fortest mulig. Lovgren.

• Omsorgsboliger i Bamble

- Nå har politikerne i Bamble klart det igjen. Lage vanskeligheter for dem som har minst. Pensjonister som flytter inn i omsorgsboliger må betale 400 000 i innskudd. Hvordan skal minstepensjonister klare det, for ikke snakke om enslige pensjonister? Det ligner ingen ting. Verken Kragerø, Porsgrunn eller Skien har den ordningen, forteller en Bamble-dame til TA.

• God grateng

Jeg kjøpte så god fiskegrateng på Rema. Det er den beste jeg har smakt. Den kom fra bedriften Kragerø fisk og vilt. Den kan absolutt anbefales, sier en innringer som har lyst til å opplyse om produktet slik at det ikke går ut av produksjon.

• Lang apotek-kø

På apoteket på Brotovet har jeg ofte opplevd å stå inntil to timer i kø før jeg får handlet. Det er kun seks sitteplasser, mens køen kan være på tjue meter. Noen må ta grep. Jeg har vondt av de ansatte der, sier Åse Marit Rønning.

TIPS! Logg deg inn på www.telemarkher.no og delta i debatter om aktuelle saker.